

Očkování se stalo nezbytnou podmínkou pro službu v armádě, ale i skrytou záminkou pro vyhazov bez ohledu na platné zákony

radiouniversum.cz/kaur-svoboda-1d-ockovani-se-stalo-nezbytnou-podminkou-pro-sluzbu-v-armade-ale-i-skrytou-zaminkou-pro-vyhazov-bez-ohledu-na-platne-zakony

14. prosince 2022

Petr Kaur a Ondřej Svoboda Díl 1/2

Text 14.12.2022 29 min Přehrát

#Epidemie #Spravedlnost #Zdraví

Před rokem byl hlavním tématem v Evropě nápad na povinné očkování proti covidu. V některých zemích to dokonce stihli uzákonit. Vzhledem k tomu, co nyní víme o covidu a vakcínách proti němu určeným od různých vyšetřovacích komisí i odborných komisí a vědců, kteří se nenechali zlomit politickým tlakem, se tento nápad ve světle těchto nových poznatků i informací a prostých statistických dat jeví ještě v horším světle, než když ono světlo světa spatřil. Byť už tehdy vzbudil velký odpor, a demonstrovaly proti tomuto nápadu desítky a někde i stovky tisíc občanů. Také u nás vstoupila v platnost 11. prosince 2021 vyhláška zavádějící povinné očkování proti covidu u seniorů nad 60 let a pro mladší lidi ve vybraných profesích. Konkrétně například pro zdravotníky, státní zaměstnance,

příslušníky ozbrojených složek státu a další. Vyhláška byla v lednu tohoto roku, tedy v roce 2022, novým ministrem zrušena. Většina lidí proto žije v dojmu, že už je vyřešeno. A máme od podobných nápadů pokoj. Není tomu tak. Mnozí kvůli tomu stále ještě přicházejí o práci. Podivné věci se dějí například v armádě. A právě o tom bude dnes řeč s mými hosty.

Martina: Ano, slyšíte správně. Tentokrát jsou tady se mnou ve studiu dva. Jedním z nich je voják, rotmistr Petr Kaur. Buďte vítán.

Petr Kaur: Dobrý den, ahoj. Zdravím vás.

Martina: A tím druhým bude právník. Spoluzakladatel a místopředseda Institutu práv a občanských svobod, Ondřej Svoboda, který právě Petra Kaura ve zmíněné kauze zastupuje. Buďte vítán. Jsem ráda, že vás tady mám oba.

Ondřej Svoboda: Dobrý den vám i posluchačům.

Martina: Já bych samozřejmě mohla rychle převyprávět váš příběh, Petře Kauře, ale raději to nechám na vás. No tak tedy ať nevyprávím ten váš osobní příběh já. Řekněte mi, co se přesně stalo v armádě vám?

Příběh o tom, kterak zdravý člověk po návštěvě lékaře se stane zdravotně nezpůsobilým

---

Petr Kaur: No, tak pokud to posluchače zajímá, tak já jim převyprávím takový příběh o tom, kterak zdravý člověk po návštěvě lékaře se stane zdravotně nezpůsobilým. A to tím, že nedostane papír na to, že je zdrav.

Martina: Vy musíte chodit na pravidelné pracovní preventivní prohlídky, nebo tak nějak se jim říká, zdravotní. A vy jste na tuto prohlídku šel a zjistil jste, že nejste zdravotně způsobilý. Čím to?

Petr Kaur: Přihlásil jsem se 11. ledna na klasickou roční, pracovní lékařskou prohlídku, jako už léta před tím. A přišel jsem tam, a vlastně člověk... To proběhne všechno to vyšetření tak, jak mají

a všechno v pořádku, jako léta před tím. Člověk nic nečeká a v klidu odejde. Sedím u lékařky, a tam se mě najednou zeptá: „Ještě tady máme to očkování.“ A já jsem se zarazil a povídám: „Jaké očkování?“ A to mi vyjmenovala ty čtyři nebo pět věcí: meningokoka, encefalitidu, žloutenku A B a tetanus. A já jsem si říkal, že mi nabízí něco navíc: „Ne děkuji. To nemám zájem.“ A paní doktorka říkala: „Tak na shledanou.“ Tak jsem odešel a říkal si, jak to bylo rychlé, a nijak mě nepřemlouvala, že by bylo dobré si něco takového dát. Tak jsem odešel. A bylo mi to nějaké divné, protože léta před tím vždycky dostávám papír, že jsem způsobilý. Prostě papír na to, že jste zdrav. A v tomto případě jsem si říkal, tak 21. století, tak asi už to mají všechno elektronicky. Oni si to pošlou. Všechno je to propojené. No, ale potom jsem zjistil, že tedy propojení nejsou, a ten papír potřebuji. Bez toho vlastně jsem zdravotně nezpůsobilý. Tak jsem jí volal, co s tím papírem. Že mi vlastně nedala ten posudek. Nebo to osvědčení o zdravotním stavu. A ona říkala, že je to v pořádku: My jsme vám ho nedali právě proto, že jste odmítl očkování.

Martina: A já to ještě jednou zopakuji. Bylo to očkování proti meningitidě, klíšťové encefalitidě, žloutenka A B a tetanus. A covid v tom nebyl?

Petr Kaur: Ne, covid v tom nebyl. To zase můžu mluvit potom dál. Ono to nařízení potom, když jsem si ho pročítal, jak to v tom je zainteresované, tak covid potom je v dalších částech toho nařízení nebo doporučení od hlavní hygieničky, ale k tomu se pak můžeme dostat.

Martina: Jasně. To byste teprve narazil.

Petr Kaur: To bych narazil.

Martina: Dobře, a já se tedy zeptám. Vy nejste očkovaný proti tetanu?

Petr Kaur: Jsem.

Martina: Aha, ale to se musí po letech nějak přeočkovat.

Petr Kaur: To se musí přeočkovat. A protože mi vlastně nabídla těchto pět očkování, když jsem odcházel od ní, tak jsem si říkal, to je nějaké divné, protože ona měla můj očkovací průkaz. To není jeden. To jsou dva spojené, protože po každé misi člověk dostává několik očkování do ramene, a očkovaný je. Tak jsem se ptal: Vždyť jste tam měla vlastně moje očkovací průkazy? Tak co mi chybí z těch očkování? Ona se podívala do počítače a řekla: „Chybí vám klíšťová encefalitida, ta byla vždycky dobrovolná, a chybí vám přeočkování na tu meningitidu.“ Tu jsem měl, ale ono to nějak prochází nebo se to musí přeočkovat. „Tak to vám chybí“. A já jsem říkal, tak jo, tak jsem to potom dál neřešil. A přišlo mi absurdní, že já bych potřeboval papír kvůli tomu, že jsem byl zdravý, abych dostal potvrzení, že bych byl nezpůsobilý, a něco z toho armáda vyvozovala, že by mě mohli vyhodit. Zdálo se mi to prostě směšné, dál jsem to neřešil.

Martina: A řekněte mi jen, která z těch očkování, která jsme si tu vyjmenovali, jsou povinná pro vojáky?

Petr Kaur: Povinné vlastně není. Žádné očkování nemůže být povinné.

Martina: No, máme povinná očkování. Já se teď podívám na pana Ondřeje Svobodu, na právníka. Je penzum očkování, která jsou takzvaně povinná ve společnosti. Neštovice tu byly, tuberkulóza a podobně, a když je prostě nemáte, tak vám děti nevezmou do školky a podobně. Platí jiný mustr ještě třeba pro vojáky?

Praxe ve vydávání zdravotních posudků u vojáků připomíná trochu „cohcárnu“, na kterou mohou doplatit hlavně ti poctiví

Ondřej Svoboda: No, ono v té armádě to není tak, že by bylo nařízeno, že ta očkování jsou povinná, ale prostě ve chvíli, kdy to očkování nemáte, tak podle hlavní hygieničky nemůžete v armádě pracovat. Takže ona jsou taková povinná nepovinná. To je něco, jako

bylo s covidem, když jste nebyli naočkovaní, tak jste nemohli do kina. Bylo to dobrovolné, ale pokud jste chtěli jít do kina, tak jste ho mít museli.

Martina: Dobře. Já se obracím zpět na vás, Petře Kaure. A co, že do vás najednou vjel takový čert, že jste si řekl... Když jste všechna ta očkování před tím absolvoval, že teď je nechcete?

Petr Kaur: Protože tam už mi nešlo o nějaké očkování, ale přišlo mi zvláštní, že paní doktorka na základě svého uvážení, mně to přišlo jako vydírání, že já jsem splnil všechno, ona tam byla od toho, aby posoudila můj zdravotní stav, který byl dobrý, všechno, krev, všechno to, co mělo podle vyhlášky, to, co má vlastně náležet v té pracovní a lékařské, tak proběhlo. A ona mi klade nějakou podmínku, kterou podle zákona nesmí si podat, podmiňovat vydání osvědčení o mojí zdravotní způsobilosti něčím, čímkoliv.

Martina: Narazilo na stejný problém více vojáků, vašich kolegů?

Petr Kaur: Narazilo, ale oddalují ten problém, co se dá, takže třeba na tu pracovní lékařskou prohlídku ještě nešli, anebo i záleží na přístupu lékaře. Některý lékař to neřeší.

Martina: To znamená, že jestliže to některý lékař neřeší, a jiný to řeší, tak to znamená, že je to taková, já teď použiji takový vulgarismus, ale „cohcárna“ armádní?

Petr Kaur: Je, ale ti, co to neřeší, tak vlastně jednají podle zákona, protože zákon jim ukládá, to by mohl tady Ondra říct, že zákon těmto doktorům ukládá vydat doklad o zdravotní způsobilosti. To nejde nevydat, to je jako kdybyste přišla k doktoru na vyšetření, a on by vám nedal žádný výsledek toho vyšetření. A tím, že by vám nedal posudek, tak se na vás hledí jako na způsobilého nemocného. A to nejde. On vám musí vydat posudek s tím, že jste buď nezpůsobilý, anebo způsobilý. Mezi tím nejde si klást nějaké podmínky.

Martina: Obrátil jste se někdy na někoho v armádě, komu byste řekl: „Prosím vás, mně se tady stalo něco, co považuji za bezpráví, díval jsem se do zákona, zákon stojí na mé straně. Můžete mi pomoci?“

Petr Kaur: Mě k tomuhle vlastně dokopal kolega z mého útvaru, který se na to vlastně podíval, a jemu to nešlo do hlavy, že to prostě není možné, vyhledal si ten zákon 373, na který se odkazují všichni ti lékaři, a že tam žádná podmínka toho, že se musí voják nechat naočkovat při pracovní a lékařské prohlídce, tam není.

Martina: Ještě se zeptám, abychom věděli úplně všechno. Chystáte se na nějakou misi, že byste byl třeba v ohrožení?

Petr Kaur: Ne.

Martina: Že by se o vás paní doktorka jen strachovala.

Petr Kaur: Ne, s misemi už jsem skončil. Už jsem na jiném místě, kde nepotřebuji chránit před klíštětem, a ještě je to vlastně absurdní věc, že očkování proti klíštěti bylo dobrovolné, a lidé se na to hlásili, když ho třeba chtěli. A kdo ho chtěl a měl pocit, že by se měl chránit proti klíštěti, tak se dobrovolně dělal seznam lidí, kdo chtěli. A na některé se ani nedostalo – a teď je to najednou povinné pro všechny, i pro lidi, kteří sedí v kanceláři.

Je potřeba získat soudní rozhodnutí, které dá armádě najevo, že to, jak to teď dělají, prostě není správné

Martina: No, ono asi není lákavé nechat se, třeba pro vás, naočkovat, když máte před očima případ jednoho z vašich kolegů, jednačtyřicetiletého četaře v záloze, Roberta Mikuláše, který odmítl druhé povinné očkování proti klíšťové encefalitidě, protože po první vakcíně se u něj rozvinula roztroušená skleróza, tak dostal z armády také padáka. Já budu tedy dnes mluvit takto rozverně, přestože je to velmi vážné téma. Ondřeji Svobodo, proč jste se chopil tohoto případu? Proč jste se rozhodl, že Petrovi Kaurovi prostě pomůžete a budete se snažit prosadit znění zákona i v praxi?

Ondřej Svoboda: Ono to souvisí s tím, čemu se vlastně věnujeme v Pro Libertate už poslední dva roky. A souvisí to samozřejmě s dobou, kdy tady bylo to covidové šílenství. Protože samozřejmě většina společnosti vytušila, že ne všechno s covidem je úplně v pořádku, ale existovalo pouze málo lidí, kteří se tomu byli ochotni a schopni nějak otevřeně postavit. A samozřejmě těch lidí, kteří k tomu našli odvalu, tak ty jsme vždycky podporovali, protože je potřeba ve společnosti hledat vzory těch lidí, kteří se nebojí postavit ve chvíli, kdy jim někdo nezákonně zasahuje do jejich práv. No, a tady kolega rotmistr Petr Kaur byl jeden z mála vojáků, kteří se prostě té praxi, která se momentálně u armády aplikuje, postavil – a nám přišlo správné, jak z morálního tak i z právního hlediska, abychom se případu věnovali a poskytli mu podporu, protože v armádě evidentně si s těmi zákony moc hlavu nelámou. A je potřeba, abychom získali nějaké soudní rozhodnutí, které bychom armádě dali najevo, že to, jak to teď dělají, prostě není správně.

Martina: Ondřeji Svobodo, vy jste mi říkal, když jsme spolu mluvili ještě po telefonu, když jsme se o této kauze, respektive kauzách bavili, tak vy jste říkal, že vojáků, kteří opouštějí řady armády právě proto, že se nechtějí nechat svévolně naočkovat proto covidu, nebo dalším nepovinným vakcínám, tak vy jste se snažil zjistit, kolik je podobných případů. Kolik těch vojáků opustilo řady armády? Podařilo se vám to zjistit?

Ondřej Svoboda: Oficiálně ne, protože v armádě žádná taková oficiální statistika není. Z jednoho vysoce postaveného velitelského místa mám informaci takovou, že situace s nějakou rozočkovaností, to znamená, že voják nesplňuje podmínky nařízení hlavní armádní hygieničky, že mají mít nějaký počet očkování, tak se to týká v podstatě celé armády. Protože tam je právě řada lidí, a troufnu si říct, že jich je většina, kteří prostě nesouhlasí s tím, aby všechna ta očkování absolvovali. A tak, jak to v našich končinách bývá, tak se snaží tam různě kličkovat a oddalovat to a vyhnout se tomu. Prostě se snažit tlačit před sebou ten problém, aby dosáhli alespoň třeba na

nějakou dobu služby, aby jim náležela výsluha. Potom odejdou, a tomu problému se úplně vyhnou. Takže to je naprostá většina těch věcí, ale prostě statistika žádná oficiálně neexistuje. A těch případů, o kterých tento můj zdroj ví, protože pravděpodobně u něho se nějakým způsobem koncentrují, tak říkal, že jsou to momentálně nižší desítky.

Martina: Rozhodl se statečně pomlčet.

Ondřej Svoboda: Ano. Samozřejmě.

Martina: Dobře. Necháme zdroj, tedy dojem nižší desítky ...

Ondřej Svoboda: Nižší desítky, ale tam je potřeba si uvědomit, stejně jako to bylo u policistů v době covidu, že skutečně těch lidí, kteří se otevřeně postaví proti nějakému bezpráví, není mnoho. To nikdy nebude většina. To jsou jednotlivci. A ta většina, která jaksi tiše mlčí a nesouhlasí, tak čeká na to, až to za ně někdo vybojuje. Ten problém. A to je i důvod, proč jsme se tady ujali i kolegy, protože věříme, že ve chvíli, kdy se nám podaří získat nějaký oficiální soudní rozsudek o tom, že ta praxe je špatná a nezákonná, tak i ti ostatní budou mít konečně odvalu se ozvat, protože budou vědět, že se mají o co opřít.

To už prostě není pochybení jednoho doktora, jde o systémové jednání, plán jak do vojáků to očkování narvat

---

Martina: Vy jste, Ondřeji Svobodo, řekl, že se už vlastně dva roky věnujete těmto případům. Z toho usuzuji, že se jednalo především o očkování proti covidu, v těch jiných případech.

Ondřej Svoboda: No, tak byla to i obrana proti opatřením ministerstva zdravotnictví a krizovým opatřením, protože ta očkovací povinnost tady je rok, takže to znamená, že zase ten rok před tím jsme se věnovali trochu jiným právním problémům.

Martina: Já jsem na to šla vlastně trochu od lesa, protože by mě zajímalo, a teď se dívám na vás na oba, právníka Ondřeje Svobodu a rotmistra Petra Kaura, jestli tyto potíže s očkováním a toto tlačení až s fatálními důsledky do očkování, jestli to opravdu rozjel až covid, anebo jestli jste s tím měli třeba už potíže před tím. Takže, abych to úplně zjednodušila, měli jste takové potíže, a tak vás tlačila hlavní armádní hygienička do očkování čehokoliv i před covidem, nebo až covid rozjel tady tuto hypnózu?

Ondřej Svoboda: Rozjelo se to až po covidu. Do té doby byl člověk vlastně v klidu, pokud třeba nejel do mise, tak byla povinná očkování, ale tam měl furt na výběr, tam buď jedeš do mise, chceš, tak tady máš, dostaneš očkování, nechceš, tak nepojedeš, ale nikdo vás z práce nevyhazoval. Pořád jste byli na tom svém místě, měli jste možnost volby, ale v tomhle případě tady už není kam uhnout. I z mailů, které poslala mému kolegovi již zmíněná lékařka, tak tam bylo, buď si vybere očkování, nebo ztrátu zaměstnání. Takhle oni už přemýšlí.

Martina: Tohle vlastně dala i písemně.

Ondřej Svoboda: Tohle dala písemně, je to i mailem poslané, a ten mail může být odeslaný klidně vám, můžete si ho přečíst.

Martina: To už se někdo opravdu cítí pevně v kramflecích. Vy jste řekl, že vaši kolegové to, pokud možno oddalují, nejdou ještě na tu pracovní lékařskou prohlídku, teď se to snaží prostě oddálit, nejsou ani takoví frajeři, aby do toho třeba šli tak, jako vy. Řekněte mi, jak dlouho se to dá ještě, takto tutlat? Anebo, jak dlouho mají ještě možnost takto lavírovat, anebo za jak dlouho se buď nechají naočkovat, na cokoliv jim bude řečeno, anebo půjdou?

Petr Kaur: No, zkusí to oddalovat, co to jde, a pak čekají, jestli to, jak říkal Ondra, to rozhodne někdo, a že se vlastně to doporučení hlavní hygieničky smete ze stolu, nebo se to nějak upraví. A do té doby, kdyby tam nešli, třeba na tu pracovní lékařskou prohlídku, což

jde, tak jsou na tom pořád lépe, než když by tam šli a odmítli. Oni slouží třeba rok, dva, jsou lidi, co třeba na tu pracovní lékařskou prohlídku nešli, nemají ji a slouží dál – a z té armády je jen tak nikdo nedostane, protože jako by nic neporušili, neodmítli a mají pořád tu pracovní a lékařskou prohlídku platnou z minulých let, což mám i já vlastně. Já jsem byl na minulé pracovní a lékařské prohlídce někdy v roce 2019, v roce 2020 – to byl covid – to vás na ni ani nepustili, jak se báli, aby tam nikdo nechodil, takže ty pracovní a lékařské neprobíhaly, takže já ji mám vlastně pořád platnou s tím, že schopen, můj zdravotní stav se nezměnil, ale najednou jsem neschopen. A dvacet let jsem sloužil bez očkování na klíště, a to vlastně ani není žádná přenosná nemoc.

Martina: Řekněte mi, opět použiji toto slovo, ale ono k armádě tak trochu patří: Vnímáte to jako obyčejnou buzeraci?

Petr Kaur: Ne. To už vnímám jako systémový plán. To už prostě není pochybení jednoho doktora.

Martina: Systémový plán na co?

Petr Kaur: Prostě plán armády očkovací látky do těch vojáků narvat. Protože oni se neumí bránit, ti vojáci jsou zvyklí poslouchat, berou to prostě i jako svou ctnost, prostě poslušný voják, ale jsou jakoby v pasti, ti vojáci. Třeba mají hypotéky, nedaří se jim z toho nějak vykličkovat a jsou prostě bezbranní. Jsou v jiné situaci než policisté, než hasiči, kteří, když teď mělo být to povinné očkování na covid, někdy v té zimě, leden a tak, tak těch bylo více, ti se dokázali ozvat, ale teď to všechno padlo na vojáky, a ti jsou úplně na jiné pozici, než hasiči a policisté, je jich méně a jsou ušlápnutí.

Odchod vynucený jako pochybení vojáka s sebou nese zkrácení výsluh na poloviční částku

---

Martina: Jestli tomu správně rozumím, tak mnozí jsou k tomu dotlačeni ekonomicky, tak jako třeba i v jiných povoláních, a navíc asi ještě trošičku někteří kalkulují s výsluhou. Že se snaží to oddálit,

aby dostali výsluhu. Vám se to také podařilo oddálit, a projevil jste se statečně až poté, co máte jistou výsluhu? Nebo jste do toho „šel prsama“, ať to dopadne, jak to dopadne?

Petr Kaur: Já mám odslouženo jednadvacet let fyzicky. Čistých, a po 15 letech fyzicky, když odsloužíte, tak máte nárok na nějaká procenta z platu na výsluhu. Takže já už tu výsluhu mám nárok. Teď se mi počítají po 15 letech i násobky – třeba když sloužíte u výsadkového vojska nebo u pluku, nebo máte mise, tak se vám počítají nějaké násobky ještě z toho, z té doby služby fyzické. Takže mám, dejme tomu, 25 let třeba, ale tím, že svým pochybením odcházím, nebo jsem odejit, tak se mi ta výsluha zkrátí na polovinu. Ne ty odsloužené roky, ale ta částka peněžní se mi zkrátí na polovinu.

Martina: Takže na tom prostě budete bit. Že jste odejit.

Petr Kaur: Ano.

Martina: Odešel byste i tak? Třeba už vás to v armádě nebavilo?

Petr Kaur: No, do té doby. A já jsem v armádě dlouho. Zažil jsem toho moc, a to v člověku, když pochopí, jak armáda funguje, tak to jsou takové kapky, kdy pořád je to v pořádku, ale potom už ta číše naplní, a pak už řeknete: A dost, já už s vámi nehraji. A tohleto u mě asi propuklo, že už mám toho všeho dost.

Martina: Můžu jen tak poprosit o nástin těch kapek, kromě toho očkování?

Petr Kaur: No to jsou... Znáte určitě film „Černí baroni“ nebo „Tankový prapor“.

Martina: Ano.

Petr Kaur: Tohleto je to samé v armádě, akorát už mají ti lidé jiné uniformy, jinou výstroj, ale myšlení těch lidí a důstojníků se nezměnilo. To je pořád stejné. Takže vy se tomu můžete pár let smát.

Přijde vám to jako sranda, ale potom postupem času už vám to přijde, že to není v pořádku. A chcete to nějak narovnat.

Martina: Počkejte. Vy jste mi právě rozmetal hračky a představy o naší profesionální armádě.

Petr Kaur: Nerad to dělám, ale z mého pohledu, z mých zkušeností, co jsem zažil já, tak to je prostě takhle.

Stížnosti posílané na velení a ministerstvo obrany skončily bez odezvy. Ministryně evidentně podporuje ty, na které si stěžujete.

Martina: Takže 21 let jste to vydržel, ale to, co se odehrálo kolem očkování, vás už jako... Na jednu stranu vás to přimělo k tomu odejít, a na druhou stranu vám to ale i zlomilo vaz. Protože asi byste ještě neodcházel.

Petr Kaur: Pokud bych mohl sloužit a věřil bych, že bych pro armádu byl nějakým přínosem, tak bych sloužil dál. Ale pokud já cítím, že pokud se ozvu za svoje práva a jsem prostě umlčen, nebo se se mnou nikdo nebaví... Já jsem rozesílal spousty dopisů a stížností a všeho možného. To bych klidně k tomu mohl říci, komu všemu – a žádná odezva. Třeba od nařízených nebo něco. Čekal jsem nějaký telefon třeba, že zavolají: „Co blbneš? O co ti jde?“ Nebo něco. Nic. Ticho. Všechny ty stížnosti jsem posílal ve zdvojené nebo trojí kopii ještě svým nadřízeným, aby věděli, komu všemu posílám dopisy. Ministryni, generálovi Bubeníkovi z agentury zdravotnictví a všechno. Takhle jsem si stěžoval a doposud jsem si myslel, že to je jenom pochybení toho lékaře, že si to přečtou a řeknou: „A to neudělal dobře. Něco s tím uděláme. Napravíme to.“ Ale ta snaha zatím vyznívá vlastně vniveč.

Martina: Všichni vás hodili přes palubu?

Petr Kaur: Tak. Vůbec se se mnou nebaví. Anebo napíšíou: „Budeme to řešit, uděláme komisi a dáme vám vědět.“ Tak komise stále jedná a řeší, ale vědět mi zatím nedali.

Martina: K jakému datu vás vyhazují z armády?

Petr Kaur: Pluk mě vyhazuje, nebo byl dán podnět k propuštění ze služebního poměru, ke 31. prosinci, ale teď to záleží na agentuře personalistiky, na ministerstvu obrany, a ty teprve propouští vojáka, že pluk dá podnět, můj zaměstnavatel, ale záleží na té agentuře, která to řeší a má tam moji složku. A probírá se tím. A může rozhodnout tak, či tak.

Martina: Proto tady je mimo jiné také Ondřej Svoboda. Váš právní zástupce. Co se v tuto chvíli, Ondřeji, ještě dá dělat? Když právo, zákon stojí na straně propouštěného rotmistra Petra Kaura, ale každému je to úplně jedno? Co tedy v tomto případě může ještě právník dělat?

Ondřej Svoboda: My teď spoléháme na soud, protože my jsme samozřejmě veškerá ta rozhodnutí, která se týkala tohoto případu, napadli nějakou stížností, případně odvoláním. Problém trochu u ministerstva obrany je, že tam v podstatě o těch opravných prostředcích rozhodují nadřízení toho, proti komu si stěžujete. Vy si samozřejmě můžete stěžovat dál a dál, ale samozřejmě všechno končí u ministryně obrany. A tím, že ministryně obrany evidentně podporuje ten systém, tak samozřejmě podrží i ty, proti kterým si stěžujete, takže se dostáváte do takového začarovaného kruhu, kde vlastně zastání nenajdete. Jediná možnost domoci se ochrany těch práv je dostat se z toho kruhu ven – a tam jediná možnost je prostě napadnout ta rozhodnutí u soudu. A my jsme teď ve fázi, kdy jsme napadli zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o zařazení do dispozice, protože to zařazení do dispozice musí předcházet propuštění ze služebního poměru.

Martina: Ta dispozice znamená, že by byl na jiném pracovišti

Ondřej Svoboda: Já to vysvětlím. Když voják nemůže ze zdravotního důvodu vykonávat tu práci, tak armáda ho nemůže podle této práce pustit. Představte si, že vám zjistí nějakou srdeční vadu,

skáčete s padákem, a ve chvíli, kdy byste skočili s tím padákem, tak se vám zastaví srdce. Takže ve chvíli, kdy na toto přijde doktor, tak napíše zprávu o tom, že ten voják je zdravotně nezpůsobilý, a oni ho musí zařadit do dispozice. To znamená, že ten velitel si s ním může vlastně udělat, co chce, a zařadit ho do nějakého vhodného pracoviště, kde mu to neublíží. A ve chvíli, kdy armáda nemá žádné volné místo, kam by ho mohla zařadit, tak zahájí proces o propuštění. V tom našem případě to je velice rychlé. Tam přišlo rozhodnutí o zařazení do dispozice, my jsme se proti tomu odvolali, ještě než přišlo odvolání, nebo rozhodnutí o tom odvolání, tak už přišel podnět o tom, že je zahájeno řízení o propuštění.

Martina: Takže se ho chtěli rychle zbavit.

Ondřej Svoboda: Evidentně armáda vůbec nehledala nějaké volné místo pro zařazení, což ona ani upřímně nemohla, protože ve chvíli, kdy všichni vojáci musí mít těch pět očkovaní, o kterých jste mluvili na začátku, a ten člověk je nemá, tak armáda k tomu přistupuje tak, že ten voják je nezpůsobilý výkonu jakékoliv služby v armádě. To znamená, oni se rozhodli, že ho nemají kam zařadit, a proto zahájili řízení o propuštění. To znamená, my jsme teď ve fázi, kdy máme podanou správnou žalobu k Městskému soudu v Praze proti tomu zařazení do dispozice, a čekáme, až personální agentura vydá rozhodnutí o propuštění, a tam se zase budeme bránit nějakým opravným prostředkem. V první fázi samozřejmě odvoláním, a až nám to odvolání zamítnou, tak budeme muset zase k soudu.

Všechny příspěvky s Petr Kaur a Ondřej Svoboda

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.